

## UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 25. marts 2011

Udviklingsminister Søren Pinds svar på spørgsmål nr. 475 (MPU § alm. del) stillet af Miljø- og Planlægningsudvalget efter ønske fra Mette Gjerskov (S) den 1. marts 2011.

### Spørgsmål 475

Mener ministeren, at alle midler i klimapuljen, som er en del af udviklingsbistanden, går til fattigdomsorienterede initiativer?

#### Svar:

Regeringen forudså i 2007 inden de internationale klimaforhandlinger i Bali, at der var behov for at afsætte særlige midler til at støtte klimaaktiviteter i udviklingslandene. Derfor oprettedes Klimapuljen med et budget på 100 mio. kr. i 2008 gradvist voksende til 500 mio. kr. i 2012. Fastsættelse af beløbet indgår i de årlige finanslovsforhandlinger. Klimapuljen administreres inden for rammerne af den danske bistand til udviklingslandene.

I første omgang var der med klimapuljen tale om at støtte især de fattige udviklingslandes aktive deltagelse i klimaforhandlingerne, således at de kunne forholde sig til og få et ejerskab til forhandlingsprocessen. Dette er i sig selv en forudsætning for at få en global klimaaftale, som alle vil forpligte sig til at gennemføre.

I forbindelse med Københavnsaftalen, som blev indgået under COP15 i december 2009, gav regeringen tilsagn om 1,2 mia. kr. i perioden 2010-12 til den såkaldte opstartfinansiering, hvoraf den danske del finansieres af midlerne i klimapuljen. Der skal ifølge Københavnsaftalen være en balanceret fordeling mellem indsatser, der reducerer CO<sub>2</sub> udledninger i atmosfæren, og indsatser, der bistår udviklingslandene med at tilpasse sig klimaforandringer. For så vidt angår tilpasningsindsatser skal de mest sårbare udviklingslande, herunder de mindst udviklede lande, små ø-udviklingslande og Afrika prioriteres.

Det er efter disse kriterier, udmøntningen af Klimapuljen finder sted i 2010-12 under iagttagelse af prioriteterne i Strategien for Danmarks Udviklingssamarbejde, herunder fokuseringen på vækst og beskæftigelse samt miljø og klima. Klimapuljen bistår i henhold til regeringsgrundlaget fra 2007 ikke mindst de fattigste udviklingslande, dog indebærer Københavnsaftalen, at vi med klimafinansieringen vil tilgodese en bredere kreds af lande, end vi gør med den danske bilaterale udviklingsbistand. Landekredsen under de multilaterale programmer omfatter både lande med et betydeligt reduktionspotentiale og lande med behov for støtte til tilpasning til klimaændringerne. Reduktionsaktiviteter vil på længere sigt have en fattigdomsreducerende effekt. Når bortses fra fattige lande med stort skovdække, så hænger reduktionspotentialet normalt sammen med modtagerlandenes udviklingsniveau. Og de mest sårbare lande er ofte men ikke altid de fattigste – som det er tilfældet med f.eks. en række ø-stater, og som vi har givet tilsagn om at bistå.